

Bemærkninger til forslaget

Formålet med forslaget

Forslagsstillerne ønsker en lov, der sikrer børn i førskolealderen psykisk og fysisk sundhed i daginstitutioner. Dette skal ske ved indførelse af minimumsstandarder for støjniveau, antal børn pr. voksen, antal kvadratmeter pr. barn, sikkerhed (for eksempel røgalarmer i soverum), ude- og stille tid og udviklingsaktiviteter. Det er forslagsstillerens opfattelse, at mindstekrav til kvaliteten i daginstitutioner vil forbedre danske børns trivsel og udvikling. Kommunerne skal have den nødvendige tid til at indrette sig og træffe de fornødne økonomiske dispositioner. Derfor skal loven først træde i kraft fem år efter dens vedtagelse.

Der er et særlig påtrængende behov for en miljølov for børn, fordi der i disse år fokuseres meget på en tilpasning af daginstitutionerne m.v. i forhold til det faldende børnetal – frem for fokus på en styrkelse af kvaliteten. Det fremgår blandt andet af publikationen »Udfordringer og muligheder – den kommunale økonomi frem mod 2010«, udgivet af Finansministeriet, Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen i maj 2002. Socialministeriets KID-projekt er i den forbindelse en håndsækning til kvaliteten på området. Men når kommunerne er trængt økonomisk og der ikke er bindende krav til børns miljø i daginstitutionerne, så er det begrænset, hvad der kommer ud af forslag fra dette gode projekt.

Børn er mindst lige så beskyttelsesværdige som voksne arbejdstagere. Alligevel er det i dag kun de voksnes arbejdsmiljø, der er beskyttet. Forholdene i daginstitutionerne bør beskytte børnenes fysiske og psykiske sundhed og udvikling. Ikke alene er danske børn i daginstitutioner ofte syge. Deres ordforråd halter også efter, og mange børn får stemmeproblemer af for meget støj i institutionerne. Børn har behov for, at de voksne tager ansvaret for deres opvækstvilkår på en effektiv måde, så børnene reelt får bedre udviklingsmuligheder.

Det er nødvendigt at tage støjproblemer alvorligt i daginstitutionerne. Ifølge Socialforskningsinstituttet

har 16 pct. af den danske befolkning over 18 år problemer med hørelsen i en sådan grad, at de har visse eller store vanskeligheder med at følge med i en samtale, når flere personer er samlet (»Når hørelsen svigter« af Thomas Clausen, SFI 2003, side 19). Mulighed for at lege udenfor er en god måde at reducere det samlede støjniveau i daginstitutionen. Alligevel er det ikke alle børn, der har legepladser i tilknytning til deres institution.

De voksne, der er ansat i daginstitutionerne, er beskyttet af arbejdsmiljølovgivningen, som Arbejdstilsynet fører tilsyn med. Der er fastsat regler for, hvor meget støj voksne må udsættes for. Arbejdstilsynet konstaterede i januar 2003, at personalet i 234 daginstitutioner havde store problemer med støj, dårlig luftkvalitet, kulde og træk m.v. Arbejdstilsynet udtalte i den forbindelse, at meget tyder på, at de arbejdsmiljøansvarlige ikke lever op til deres ansvar (Arbejdstilsynets pressemeddelelse af 22. januar 2003 på www.at.dk). Ud af 234 institutioner var der støjproblemer i de 94. I børnehøjde vil de samme støjgener være endnu værre, ligesom der for børnene vil være endnu flere støjproblemer end målt for de voksne, simpelthen fordi børnene er i den højde, hvor støjen i en daginstitution som regel kommer fra – nemlig børnene selv.

For reelt at sikre børn mod et dårligt psykisk og fysisk miljø ønsker forslagsstillerne minimumsstandarder for, hvad man må udsætte børn for på centrale områder inden for dagpasning. I dag er det kommunerne, der fastlægger niveauet i daginstitutionerne, og det er også kommunerne, der fører tilsyn med børnenes forhold i de samme institutioner. Forslagsstillerne ønsker et uvildigt tilsyn med kvaliteten i daginstitutionerne. Det giver ikke mening, at det er samme myndighed, der både kontrollerer børns miljø i daginstitutionerne og tager stilling til det økonomiske grundlag for forbedringer i daginstitutionerne. Forslagsstillerne lægger med dette forslag ikke op til en ændring af embedslægers og andres specielle tilsyn på området.